

HUICHELAARS IN SION

WILLIAM HUNTINGTON
uit preek over de dwaze maagden

Alsdan zal het Koninkrijk der hemelen gelijk zijn aan tien maagden, welke haar lampen namen, en gingen uit, den bruidegom tegemoet.

En vijf van haar waren wijzen, en vijf waren dwazen.

Mattheüs 25 vers 1 en 2

Huichelaars in Sion

Deze dwazen waren niet zwakzinnig, want zulke mensen hebben niet genoeg verstand om de rol van een huichelaar zo goed te spelen als zij. Ze bedrogen zelfs de wijze maagden, totdat het middernachtelijke geroep hun de ogen opende. Om dezelfde reden waren deze dwazen ook niet zwakbegaafd: een aartshuichelaar is in het algemeen een geslepen, sluw, scherpzinnig, slim en doortrapt persoon, zoals Judas, Simon de tovenaer, Ananias, Achitofel en anderen.

Deze maagden worden ***dwaas genoemd om hun godsdienst: ze bedrogen zichzelf en werden bedrogen. Ook getroostten ze zich heel veel moeite om maar de naam "maagd" te verkrijgen.***

Hiermee maakten ze zich tenslotte het zwaardere oordeel waardig, waarmee **de huichelaars in Sion** worden bedreigd. Of hun dwaasheid lag in hun zekere verwachting van de hemel, terwijl ze van alle dwazen het verst van de hemel verwijderd waren.

Een dwaas in de godsdienst is ***iemand die onbekend is met de verdorvenheid van zijn eigen natuur, met de vijandschap, de opstand, de bedrieglijkheid en de huichelarij van zijn eigen hart.***

Hij weet niet dat hij ontbloot is van alle rechtvaardigheid, heiligheid, wijsheid en van alle kracht en macht om te willen en te doen wat God wil.

Hij heeft geen kennis van de engel des doods in zijn hart en van de sterke, bewapende man die de valse vrede in zijn ziel bewaart.

Daarom werd hij ***nooit uit zijn schuilplaatsen verjaagd en werden hem zijn leugens niet ontnomen.***

Hij heeft een verbond met de dood en een verdrag met de hel gesloten en hij voelt zich naar het vlees veilig in vlees en bloed. ***"Die op zijn hart vertrouwt, die is een zot" Spr. 28:26.***

De dwaas kent geen zelfonderzoek, hij doorzoekt zijn hart en gedrag niet, bekommert zich niet en denkt niet na over de lange, zwarte lijst misdaden die hij heeft begaan en die tot de hemel roepen.

Hij past al het gehoorde niet op zichzelf toe. Hij is bekoord door het geluid, zoals sommige paarden bekoord worden door een viool; hoe meer geluid, hoe meer muziek.

Het zwaard van God verwondt hem niet, en aanklachten en beschuldigingen maken geen indruk op hem. Hij hoort de letter door de stem van de predikant; met voorgewend geloof en vleselijk vertrouwen verlaat hij zich daarop.

"Een tegelijk, die deze Mijn woorden hoort en dezelve niet doet, die zal bij een dwaze man vergeleken worden, die zijn huis op het zand gebouwd heeft. En de slagregen is neder gevallen, en de waterstromen zijn gekomen, en de winden hebben gewaaid en zijn tegen hetzelfde huis aangeslagen, en het is gevallen en zijn val was groot", Matth. 7:26.

Deze dwaas voelde ***nooit dat de last van de zonde en de toorn Gods*** hem deed verzinken.

Daarom heeft hij nooit zo diep gegraven dat hij de rots voelde, waarop zijn beladen ziel kon rusten.

Hij heeft ***een dode ziel, die rust op datgene wat een reuke des doods ten dode is.***

Er is niemand die zekerder of geruster is dan deze dwaas.

Als we proberen om hem te overtuigen, raad te geven of hem de ogen te openen, trekken we hem van zijn verheven standplaats af. U kunt evengoed proberen een zwijn om te draaien als een dwaas te overtuigen.

Hij ziet zijn weg duidelijk voor zich. Hij weet waar hij heen gaat en waar zijn weg zal eindigen. ***"De weg des dwazen is recht in zijn ogen" Spr. 12:15,*** ook als deze verkeerd schijnt in het oog van alle andere mensen. De wijsheid leert dat het vertrouwen van deze dwaas even onwankelbaar is als zijn weg recht is. ***Hij wankelt niet zo snel en het ongeloof bespringt hem niet zo vaak. Dat is geen wonder, want zijn geloof wordt nooit beproefd.***

Hij wandelt onverschrokken voort en dat kan hij ook doen, want **hij ondervindt geen tegenstand**.

Hij hoeft niet te strijden met de wereld, het vlees of de duivel: niet met de wereld, want zij heeft haar eigen kinderen lief; niet met het vlees, want hij stelt er zijn vertrouwen op; niet met de duivel, want hij is de werkmeester en voleinder van dit geloof en hij is niet tegen zichzelf verdeeld.

Als zijn vertrouwen al eens wordt geschokt, komt dit door slagen van de lippen van de rechtvaardigen. Soms raakt dit hem enigszins en hij **is hier zeer verontwaardigd over**.

Hij noemt dit “bedroeven van de rechtvaardigen, die God niet zou bedroeven”.

Zulke mensen bouwen hem niet op, maar verwoesten Gods erfenis.

Hij beschouwt dit als uitwerkingen van een lage geest, als bekrompenheid, als trots, als fanatisme en als weeën van de ziel.

Om al het licht en alle overtuiging buiten te sluiten en zichzelf te verzetten tegen de waarheid en de rechtvaardigheid, **raast hij totdat hij zijn tegenstander tot zwijgen heeft gebracht en strijdt met des te meer vurigheid voor de volledige verzekerdheid van zijn geloof.**

Hij is er in zijn hart ten volle van overtuigd dat geen wettige banden, vrees, beproeving of moeite Intern ooit in beroering zullen brengen. Zijn hart is ongeschokt en hij volhardt brutaal in zijn vermetelheid.

De wijze vreest en wijkt van het kwade; maar de zot is oplopende toornig en zorgeloos” Spr. 14:16.

Deze dwaas bedriegt de eenvoudigen vaak met een verzameling van algemene termen die godvruchtige mensen veel op hun lippen nemen.

Dit zijn de woorden waarheid, rechtvaardigheid, geloof, bevinding, genade, de Geest Gods, de oude mens, verzoeken, vervolging, goede hoop, de vrees Gods, verkiezing, Evangelie, beproeving des geloofs, de inwendige mens, Gods kinderen, de beloften, het verbond der genade, heiligmaking, rechtvaardigmaking, de volharding van de heiligen, voortgaand werk, onmiddellijk werk, het goede werk der genade, de worstelingen en de strijd van Gods volk. Hij weet niet wat hij met een van deze uitdrukkingen bedoelt, ook kan hij ze niet uitleggen, omschrijven of verhelderen.

Maar arme en eenvoudige zielen die gewend zijn aan de taal van het Evangelie, horen en bemerken dat dit termen zijn waaraan ze gewend zijn. Daarom drinken ze deze woorden in; ze hebben achtung voor zijn gezonde redevoering en zijn bevindelijke kennis, alleen omdat ze horen dat hij deze uitdrukkingen bezigt.

Als benauwde zielen echter bij hem komen en hem vragen hun twijfel en vrees op te lossen, merken ze dat de stem Jakobs stem is, maar dat de handen van Ezau zijn.

“Een voortreffelijke lip past de dwaze niet, veelmin een prins een leugenachtige lip” Spr. 17:7.

Al het werk van deze dwaas bestaat uit één oefening en dat is “de taal der lippen”.

Hij wordt nooit gekweld door zelfverloochening, het dagelijkse kruis, de smeltoven der beproeving, de voortdurende strijd tussen het vlees en de geest, de plaag van zijn hart, de verdorvenheid die uit zijn hart voortkomt, de verberging van Gods aangezicht, de banden der wet, twijfel en vrees dat hij zich zal bedriegen.

Hij eet het lam zonder de bittere kruiden en hij drinkt de wijn zonder deze te vermengen.

Zijn dagen zijn voorspoedig en niet vol tegenspoed.

Zijn ziel kent vreugde, maar geen bitterheid.

Zijn hart is in het huis der maaltijden en niet in het huis des geweens.

Zijn godsdienst ligt alleen in zijn mond, zoals de eredienst in een kathedraal alleen bestaat uit de klank van het orgel. Het is slechts windmuziek: “Want gelijk de droom komt door veel bezigheid, alzo de stem des zots door de veelheid der woorden” Pred. 5:2.

Een dwaas is bestand tegen alle wapens van een goede soldaat van Jezus Christus.

Geen boog doet hem buigen; geen pijl raakt hem in zijn nieren; geen wapens, hoe machtig ook, slaan zijn verbeelding neer of brengen al het verhevende in hem wat zich tegen de kennis van God verheft ten val.

De overleggingen van zijn hart worden niet onder de gehoorzaamheid aan Christus gebracht; **satan houdt het paleis volledig in zijn bezit en God de Zaligmaker laat de satan het zijne houden: “Hij is vergezeld met de afgoden; laat hem varen” Hos. 4:17.**

De hamer van de waarheid slaat hem nooit; het vuur van God doet hem nooit smelten; het zwaard van de Geest doordringt hem nooit; het vleesgeworden Woord doorzoekt zijn hart en beproeft zijn nieren nooit; **alle aanvallen op zijn geweten zijn als een slag in de lucht, werpen een blaam op de aanvaller en zijn als het stoten van een dwaas met mortier Spr. 27:22.**

Een aanmatigende zondaar die gezwollen en opgeblazen is van trots, die zit in het gestoelte der spotters, die verhard is door gevaarlijke verwaandheid, **heeft zijn geweten met een brandijzer toegeschroeid** en voelt niets meer.

Daarom zegt de Schrift dat één woord een grotere uitwerking heeft in een levende ziel dan het geselen met wagenzelen bij een verharde huichelaar. “

De bestraffing gaat dieper in de verstandige dan de zot honderdmaal te slaan” Spr. 17:10.

De dwaasheid van deze dwaas bestaat verder in zijn *verdraaien van al de waarheid* en zijn handelen in strijd met de paden der waarheid en haar pilaren en fundamenten.

Daarom zegt Paulus ons dat de Galaten betoverd waren, omdat ze de waarheid niet gehoorzaam waren, maar in leugens geloofden en omdat een ander Evangelie en een andere geest hen meer aanstonden. Paulus werd hun vijand en ze moesten hem wel haten, omdat hij hun de waarheid verkondigde.

Dit waren wijze mensen: zij lieten zich besnijden, zodat het kruis van Christus hun geen nut deed; ze onderwierpen zich weer aan de wet, opdat ze door de werken der wet gerechtvaardigd zouden worden en hoewel ze begonnen waren in de geest of onder de bedeling van het Evangelie, voleindigden ze nu in de werken des vleses. Dit was de weg die recht scheen in hun ogen, maar het einde daarvan waren paden des doods.

De apostel Paulus probeerde hen van deze dwalingen af te brengen, maar hij was hun vijand en de waarheid was hier de oorzaak van. Degenen die een ander Evangelie preekten en hen onder de invloed van een andere geest brachten, werden door hen geëerd.

Degenen van wie Paulus zegt dat hij wenst dat ze afgesneden werden, zijn hun enige troosters.

De waarheid werd tot dwaling, het Evangelie werd de dienstmaagd van de wet, het werk van de Geest leidde tot de volmaaktheid van het vlees, de rechtvaardigmaking door het geloof leidde hen tot de wet om het werk der rechtvaardiging te volbrengen, ze zouden tenslotte van de genade vervallen en deze verleiders konden hen alleen voor zich winnen, door Christus onnut te maken voor hen.

“O gij uitzinnige Galaten, wie heeft u betoverd dat gij der waarheid niet zou gehoorzaam zijn” Gal. 3:1?

De dwaas in onze tekst laat erg graag zien wat hij kan, opdat hij even wijs zal schijnen te zijn in de ogen van anderen als hij is in zijn eigen verbeelding. Zelden lezen we dat de ene dwaas de andere bestrijdt, want dit zou de gemeenschappelijke belangen schaden, die iedere dwaas op de ene of andere manier moet behartigen.

De tegenstander van deze dwaas is in het algemeen een arme, eenvoudige ziel die God liefheeft en vreest. Als hij door bedreigingen een centimeter grond van zulke mensen kan winnen, beschouwt hij dat als een pluim op zijn hoed. **“De lippen des zots komen in twist, en zijn mond roept naar slagen” Spr. 18:6.**

We weten dat een huichelaar een kind van de duivel is en het is niet verwonderlijk **dat de duivel hem zijn eigen licht en vreugde geeft als hij het Woord hoort.**

Hij hoort het, hij ontvangt het terstond met vreugde, en hij doet onmiddellijk belijdenis van zijn geloof.

Het vleselijke gemoed bedriegt zich met een voorgewend geloof; de verdorven hartstochten veinzen liefde; **de satan, veranderd in een engel des lichts, schijnt in het verstand en schenkt veel kennis van de Schrift om de mens opgeblazen te maken**, maar geen kennis van de zondigheid van het menselijke hart.

Zo handelde de satan ook met Eva: hij prees “de boom der kennis” met haar heerlijke vruchten zeer aan, maar hij had geen woord van lof voor “de boom des levens”.

Zo prijst de satan de kennis van de Schrift zeer aan bij zijn kind, maar rept hij met geen woord over de verdorvenheid van het hart, want die heeft hij zelf gewerkt.

Als hij zou proberen die verdorvenheid te ontdekken, zou hij zijn eigen werk blootleggen en tegen zichzelf handelen.

Uit de volgende dingen kunnen we opmaken **dat de duivel de huichelaar alles waarop hij zijn belijdenis grondt, ingeeft: zij hebben vaten vol genade en mantels der liefde voor zondaars uit alle standen van het leven en voor huichelaars van allerlei soort.**

Er is in hun hart echter geen genegenheid, medelijden en mededogen voor de arme, eerlijke, oprechte zondaar, die verslagen is van hart en in Christus gelooft; voor hem, ja zelfs voor zijn karakterfouten, zijn er ook geen vaten vol genade en mantels der liefde.

Nodig ze aan uw tafel en onderhoud ze, geef ze kost en inwoning, maak ze tot uw raadsliden, leidsmannen, metgezellen en vertrouwelijke vrienden, zoals David deed bij Achitofel, schenk ze eretitels en gaven, maak ze tot uw beursdragers en rentmeesters van uw huis, zoals de Heere bij Judas deed: **het zal allemaal niets helpen, ze zullen u in hun hart nog steeds haten met een volkomen haat en een complot tegen u smeden.** De oorzaak is dat de Gods des Hemels in de ene mens leeft en de duivel in de andere en wie kan God en de Mammon, Christus en Belial, licht en duisternis, en geloof en ongeloof bij elkaar brengen?

Zoals het onmogelijk is dat de noordpool en de zuidpool bij elkaar komt, zo kan er ook geen verbond bestaan tussen zulke partijen.

Als de satan zo'n belijder misleid, gevernist en gepolijst heeft, hem op weg geholpen en van uitrusting voorzien heeft, dan overtuigt hij hem zodat hij het horen van het Woord, het ontvangen van het Woord met vreugde, het opbloeien in ijver en kennis, zijn belijdenis, zijn verandering, de afscheiding van de wereld en de vereniging met Gods kinderen **voor bekering en wedergeboorte houdt.**

Ook overtuigt hij hem ervan dat de vreugde die hij gevoelde de kracht van God is en dat het vertrouwen dat hij daarbij ontving het werk des geloofs is dat met kracht in het hart wordt gewerkt.

Hij voorziet de wereld van predikanten die zulke mensen schragen in hun belijdenis.

Het meesterwerk van de duivel is iedere onderscheiden werking van Gods Geest nadoen.

Als de zondaar een valse hoop koestert en onder de invloed van de hel verkeert, is hij in de diepste cel, die naast de buitenste duisternis ligt.

1.

Als de duivel een van zijn dienstknechten stuurt om de eerste werkingen van Gods Geest na te doen, kan de bedrieger aan de volgende uiterlijke kenmerken herkend worden.

Hij komt met een somber gelaat en eist diepe eerbied.

Zijn houding is vol ernst, zijn stem klinkt hol, zijn blikken getuigen van bedachtzaamheid en diepzinnige overwegingen.

Hij spreekt veel over sterfelijkheid, de dood en het toekomstige oordeel.

Zijn ogen staren, zijn gezicht is bleek en hij spreekt met veel nadruk.

Dit wordt gevolgd door een diepe schaduw en grote beroering, die overslaan op al zijn hoorders.

Een koude rilling gaat door het bloed en alle overleggingen van het hart worden in beslag genomen door het huis dat voor alle levenden is bestemd. Dit is een ernstige bijeenkomst en een ernstige gelegenheid en dit worden krachtige werkingen van de Heilige Geest genoemd. Deze uitwerkingen ontstaan echter onder invloed van duivelskunstenaar, zoals het verkeren in de graven en het raadplegen van de doden. Koning Saul werd door het gemoppel en geprevel van de waarzegster te Endor, die Samuel deed opkomen, in deze staat gebracht en in deze tijd heeft het bijwonen van het toneelspel Macbeth vaak dezelfde uitwerking. "Zal niet een volk naar zijn God vragen? Zal men voor de levenden de doden vragen?" Jesaja 8:19. Oudwijfse fabels over nachtmerries, hersenschimmen en verschijningen zullen deze uitwerking zelfs op kinderen hebben, tot ze zullen denken dat deze wezens in het hele huis rondspoken.

2.

De tweede manier waarop de satan ons bedriegt, is door mensen naar ons toe te sturen die ons bedreigen met de verschrikkingen en de banden van de wet en ons brengen tot de gehoorzaamheid van het geloof door de hel en het oordeel herhaaldelijk over ons te doen losbarsten.

Ze vervullen ons met angst en vrees, zodat we door voornemens, beloften, vrees en zwoegen in eigen kracht vluchten uit de zonde, ons eigen ik en de wereld en onze toevlucht nemen tot de heiligheid van het hart, de lippen en het leven. **Deze mensen vertellen ons dat ze gewankeld hebben boven de hel en dat ze uit deze storm zijn geraakt,** zonder het getuigenis van Gods Geest, de stem van het bloed der besprenging of het zoete ja van eeuwige liefde.

Dit wordt gehouden voor diepe wegen en waarachtige overtuigingen van de Geest Gods, terwijl het ook gevonden werd in Kain, Judas, Ezau, Achab en nog gevonden wordt in iedere verdorven zondaar die overgegeven is aan een vreselijke verwachting van het oordeel, in alle bevreesde huichelaars in Sion, in al de gevallen engelen en in alle veroordeelden in de hel.

De hoop wordt niet gewerkt door het ondervinden van de toorn en de vloek van God, maar door het doorleven van de bevrijding ervan.

3.

In de derde plaats wordt Gods werk nagebootst door de antinomiaan, die ootmoed, genade, heiligmaking en vernieuwing mist.

Hij heeft het woord verzekerdheid op zijn tong en gedeelten van het Evangelie in zijn hoofd.

Zijn gemoed is verhard, zijn leven is bezoedeld en de satan woont in zijn hart.

Deze mensen gaan op de stoel van de spotters zitten, uit hun mond komt verwaandheid voort en hun spreken is vervuld met zeer grote hoogmoed.

Zij beschimpen en bespotten de wet en het geweten en zijn beide ongehoorzaam. Net als Bileam noemen ze God hun God. **Ze dringen zeer aan op de vervulling van hun smeekbede en stellen God eisen.**

Ze lachen om zachtmoedigheid, rechtvaardigheid, vrede, liefde, berouw, droefheid naar God en bekering.

Ze zijn mannen geworden en hebben "teniet gedaan hetgeen eens kinds was" 1 Kor. 13:11.

Al hun gevoelens zijn afgestompt, ze zijn nu veilig aan land gekomen en ze zijn buiten het bereik van vrees, storm, wind en golven in deze toestand van verharding, roekeloosheid en verwaandheid.

De bevreesde, de ontwaakte, de zoekende, de wakende, de wachtende, de zieke en de verwonde zijn de hoop vaak kwijt; zij staan op van hun bed en verlaten hun kamer **en grijpen naar de volledige zekerheid van het geloof zonder vergevende liefde en bekering ten leven.**

Maar helaas, spoedig merken ze dat ze deze weg weer opnieuw moeten gaan.

Zulke gelovigen maken haast en worden net als Ismaël voor de tijd van de belofte geboren.

Als u hen zegt dat ze te snel opgroeien en dat ze zullen verdorren, omdat ze geen wortel hebben of omdat de aarde te ondiep of te vochtig is, zeggen ze "dat u het hart van de rechtvaardigen bedroefd hebt gemaakt, die God niet wil bedroeven."

Onder de werking van deze geest porde Korach zijn metgezellen op om zich tegen Mozes te verzetten, de heiligheid van het hele volk te benadrukken en toelating tot het priesterambt te eisen.

Onder dezelfde invloed brachten valse apostelen de gemeente van Korinthe in beroering. Een aantal van hen was plotseling geschikt voor ambten: **deze mensen ijverden naar geestelijke gaven.** Anderen kwamen bijeen in de tempels van de afgoden, weer een ander lag bij de vrouw van zijn vader. Deze mensen wilden dat Paulus bewees dat Christus door hem sprak.

4.

Een vierde list van de satan is het nabootsen van de broederlijke liefde.

Dit wordt gedaan door de mensen die anderen "verlokken door de begeerlijkheden des vleses en door ontuchtigheden" 2 Petrus 2:18.

Deze invloed wordt volgens Paulus in het verborgen uitgeoefend door hen "die in de huizen insluipen en de vrouwkens gevangen nemen" 2 Tim. 3:6 en aansporen tot verleiding, onreinheid en bedrog 1 Thess. 2:3.

Milton stelt het zo voor in zijn eerste verhandeling over Adam en Eva, dat zij na de val zo door deze gedachte werden beïnvloed dat ze meenden dat er een nieuwe godheid in hen opstond.

Onder invloed van deze gedachte sloegen sommige van de wellustige vrouwen waarover Paulus schrijft, achteruit, werden ze met vet overdekt en wendden ze zich af achter de satan Deut. 32:15; 1 Tim. 5:15.

Eli's zonen waren allebei Belialspriesters en mannen van gelijke aard, die zoveel bedrog pleegden in hun dienst **dat ze offerden aan Venus bij de poort van de tabernakel.**

Deze belijders zijn grote aanbidders van de feesten van de liefde.

Judas zegt dat zij vlekken zijn in de liefdesmaaltijden en zich weiden zonder vrees, Judas vers 12; en dat zij de genade van God veranderen in ontuchtigheid Judas vers 4. **Petrus zegt dat ze ogen hebben vol overspel,** dat ze kinderen der vervloeking zijn en onvaste zielen verlokken 2 Petrus 2:14.

Zulke mensen kunt u ontdekken door rond te kijken in hun gemeenten. Als u ziet dat één man twee of drie vrouwen heeft, kunt u er zeker van zijn dat Belial op de preekstoel staat, want God heeft het tot een eeuwige regel gesteld, en aan de hand daarvan mogen wij oordelen, dat het volk zo zal zijn als de priester.

5.

In de vijfde plaats worden mensen beïnvloed door de nabootsing van de werkingen van de geest der liefde, die het hart doen versmelten.

Dit wordt gedaan door mensen die bedreven zijn in het spreken van nietszeggende woorden.

Zulke mensen strelen en bespelen de hartstochten van vlees en bloed, ze doen hun ingewanden klagen en klinken als een harp.

Dit leidt tot vrijwillige ootmoed, natuurlijke zachtmoedigheid en geweent, en wordt gevolgd door het opheffen van de handen, blijdschap, vreugde en vervoering van hoorders die aan de kant van de weg staan. Dit wordt een tijd van verfrissing genoemd en in zulke tijden wordt iedere plant met water besproeid.

6.

Ik hoorde eens van een oude dame, die bij geval een huis binnenging waar een samenkomst was en daar een preek hoorde.

Er stond een redenaar op de preekstoel en de goede, oude dame ontving indrukken.

Na de preek meldde zij zich bij de predikant als lid aan. Ze vertelde hem over de kracht die ze had gevoeld en over haar bekering onder de preek.

Hij wilde graag weten welk gedeelte van de preek dit uitgewerkt had, maar haar gemoed was zo vol en haar tranen vloeiden zo snel, dat ze eerst lucht moest geven aan haar emoties voor ze kon spreken.

Het woord dat ze haar hele leven niet meer kon vergeten en dat ze tenslotte luid en hartstochtelijk uitsprak onder veel tranen, was Mesopothamië, dat is de naam van een land.

De vonken van de dwaze maagden komen van dit soort vuur, want het is vreemd vuur.

“Wandelt in de vlam van uw vuur en in de spranken die gij ontstoken hebt. Dat geschiedt u van Mijn hand, in smart zult gijlieden neerliggen” Gen. 50:11.